

Mál nr. 225/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna fjölskyldutryggingar – frítímaslystrygging.

Slyshugtakið – tvö atvik 13. desember 2013 og 6. júní 2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið 9. júní 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 26. júní 2015.

Málsatvik.

Í málskoti eru rakin tvö atvik þar sem M kveðst hafa orðið fyrir líkamstjóni. Annars vegar þann 13. desember 2013 þar sem kona M hafi rykk í teppi sem hann hafi setið á og í sömu mund hafi hann lyft sér upp og þannig fundið fyrir miklum sársauka í baki. Hins vegar hafi M verið að taka sláttuvél út úr húsi sínu og hafi honum þá skrikað fötur og þannig fengið slink á bak.

M telur að bæði atvikin hafi orðið vegna skyndilegs utanaðkomandi atburðar í skilningi 3.gr. vátryggingarskilmála V. M kveðst hafa leitað ítrekað til læknis vegna umræddra atvika, m.a. greinst með samfallsbrot í hrygg, og vísar auk þess til dómaframkvæmdar Hæstaréttar Íslands, sérstaklega Hrd. 128/2013 máli sínu til stuðnings.

V telur að ekki sé sýnt að M hafi orðið fyrir líkamstjóni með þeim hætti sem hann lýsir þann 13. desember 2013 og bendir á að M hafi ekki leitað til læknis sérstaklega vegna þess atviks og ósannað sé að samfallsbrot í hrygg sé hægt að rekja til umrædds atviks en það hafi ekki greinst fyrir en mörgum mánuðum síðar. Vísar V til Hrd. 21/2010 máli sínu til stuðnings. Varðandi ætlað atvik þann 6. júní 2014 telur V að leggja verði til grundvallar fyrstu lýsingu M á atvikum þar sem hann lýsir aðstæðum þannig að hann hafi fundið fyrir því að hryggjarliður féll saman þegar hann var að fara með sláttuvél út í garð. Í þeirri lýsingu sé ekki að finna nokkuð um utanaðkomandi atburð sem hafi leitt til líkamstjónsins. Síðari tíma skýringar sé ekki hægt að leggja til grundvallar.

Álit.

Ágreiningur málsins lýtur fyrst og fremst að því hvort M hafi við tvenns konar aðstæður hlotið líkamstjón sem rekja má sérstaklega til skyndilegra og utanaðkomandi atburða í skilningi svokallaðs slyshugtaks vátryggingaréttarins sem fram kemur í skilgreiningu í 3. gr. vátryggingarskilmála V. Hvað varðar fyrri tilvikið eru ekki til nokkur sönnunargögn sem styðja lýsingu M á afleiðingum þess atviks sem hann lýsir. Greining samfallsbrots mörgum mánuðum síðar verður ekki talin næg sönnun þess að það hafi orðið við það atvik sem M lýsir að hafi átt sér stað 13. desember 2013. Hvað varðar atvikið 6. júní 2014 verður til þess að gefa fyrstu lýsingu M á atvikum meira vægi en síðari tíma lýsingum og verða gögn málsins ekki túlkuð með öðrum hætti en að líkamstjón M hafi orðið vegna einvers innra með honum en ekki vegna utanaðkomandi atburðar í skilningi vátryggingarskilmála og túlkunar Hæstaréttar á því hugtaki.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr frítímaslysatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík 11. ágúst 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.